Praktijkvoorbeeld Bouwsteen 2

G'oud Zaanstreek - Waterland *is een netwerk van verschillende partners in de regio. De partners zijn divers, denk aan; gemeenten, zorgorganisaties, woningcorporaties en welzijnsorganisaties.*

Ik spreek met Katinka de Boer, directeur/eigenaar van Zorgbegrip, partner van G'oud, en met Sacha Gramberg, programmamanager van G'oud.

Sacha Gramberg

Katinka de boer

Hoe is het netwerk G'oud ontstaan?

Sacha: "G'oud is ontstaan puur vanuit een behoefte en intrinsieke motivatie van een aantal bestuurders in de regio. Het doel van G'oud is helder en alle partijen erkennen dat ze dit individueel niet voor elkaar krijgen. En het doel is: *ouderen in de regio hebben een goed leven*."

Katinka vult aan dat die intrinsieke motivatie heel belangrijk is. Samenwerking werkt niet als het van buitenaf wordt opgelegd.

Het is best spannend, het gaat om domein overstijgende vraagstukken die we oppakken. Je weet dat er dingen gaan veranderen maar je weet niet altijd wat de uitkomst is. Wel weten we zeker dat inwoners zo lang mogelijk zelfstandig willen blijven wonen, dat het aantal ouderen enorm toeneemt en de beschikbare zorg per inwoner vermindert. En dat de aanpak per wijk verschilt. En ook de partners met wie je in de wijken samenwerkt, verschillen. Dan moet je elkaar echt kunnen vertrouwen.

Katinka: “We hebben in de zorg heel lang alles willen overnemen van mensen. Ze zijn daarmee deels gehospitaliseerd geraakt, en gewend dat alles wordt opgepakt. Maar dat is niet meer houdbaar anno 2025. Dat is best een ommezwaai om met elkaar te kijken wie wat kan doen, maar ook wat de client dus nog zelf kan doen.” Op dit moment zijn het soms allemaal nog aparte eilandjes. Maar we kunnen veel meer gebruik maken van elkaars expertise, en van bijv. vrijwilligersorganisaties die vaak al jaren bestaan in een wijk.

“Ik loop vaak even binnen bij het buurthuis voor een kop koffie, dan hoor je nog eens wat en weet je elkaar daarna makkelijker te vinden.”

Wat maakt het zo belangrijk om het samen te doen?

We zien echt dat het anders moet. We kunnen op deze manier niet voor alle ouderen passende zorg blijven leveren. Dit vraagt een omslag, vanuit de zorg maar ook van clienten en inwoners die steeds meer de vraag moeten stellen: wat kan ik zelf nog?
Belangrijk is daarbij dat er afspraken worden gemaakt wat we nog wel doen en wat niet, maar ook hoe we bijvoorbeeld omgaan met de inzet van technologie. We moeten daar samen echt afspraken over maken, en daarin ook duidelijk zijn naar clienten.
Katinka: “Zo beginnen wij de gesprekken ook echt, met de insteek dat de zorg tijdelijk is en men het uiteindelijk weer zelf gaat doen.” Maar dan moeten partijen in de regio op een soortgelijke manier werken, anders lukt het niet.

Een mooi voorbeeld van de samenwerking is toen ik werd gebeld door de woningcorporatie die zeiden “wij hebben samen een client”, dat vond ik echt leuk om te horen, want dat is niet gebruikelijk. Toen hebben we echt samen, vanuit ieders expertise, gekeken wat het beste was voor de client/bewoner.

Sacha: “En dat is wat we heel erg doen, de bewoner/client centraal zetten. En niet het systeem.” Uiteindelijk moet het echt in de wijken gebeuren. We proberen zo min mogelijk vanuit G’oud in te vullen, maar echt te ondersteunen zodat het in de wijk zelf gebeurt met de partijen die daar actief zijn.”

Hoe werkt dat dan, zo’n samenwerking met 29 partijen?

We komen 2 keer per jaar met z’n allen samen. Dan delen we inspirerende voorbeelden en verhalen en bespreken we waar we staan en wat we gaan

doen als netwerk. Verder komen we maandelijks met een grote vertegenwoordiging van de deelnemers bij elkaar om o.a. de voortgang te bespreken en over dilemma´s te praten. Ook voeren we projecten uit waarbij een projectleider aan de slag gaat, om het uiteindelijk te kunnen borgen bij de partijen in die wijk. We kijken telkens of wat in de ene wijk kan, ook in een andere wijk zou kunnen, en betrekken diegene die daarvoor nodig zijn.

Wat maakt het samenwerken nog lastig?

Wat interessant is, is bijvoorbeeld de definitie van 'een wijk'. Het blijkt heel lastig om een wijk te definiëren, want een huisarts heeft daar een ander beeld bij dan bijv. de thuiszorg, of de gemeente. Dat loopt niet parallel en dan is het moeilijk te bepalen waar je aansluit en wie er aan moet sluiten.
We hebben daar ook nog geen passende oplossing voor. Belangrijk is dat we er met elkaar over praten, en elkaar proberen te begrijpen.
Katinka: "Dat is denk ik ook belangrijk in een samenwerking, dat je echt een relatie met elkaar opbouwt en elkaar leert kennen en vertrouwen. En dat is soms ook gewoon even vragen hoe het met iemand gaat, zonder dat je iets van elkaar nodig hebt."

Heb je een tip voor andere aanbieders? Waar moet je mee beginnen?

Je moet altijd bij jezelf beginnen, en voor jezelf nagaan wat je wilt en wat je visie is. Wat vind je belangrijk, voor je organisatie en voor je relaties? En je moet het ook gewoon leuk vinden, dat is ook belangrijk, want het mag ook leuk zijn.

*Als we de inwoners centraal zetten, vinden we elkaar vanuit dat gemeenschappelijke belang. En de samenwerking die dan tot stand komt, die is **G'oud** waard!*

